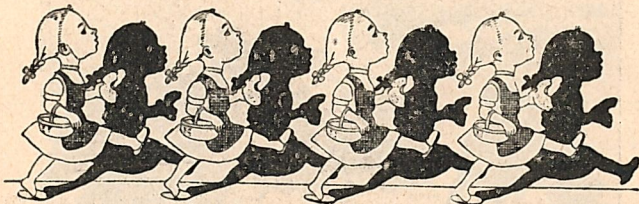

Климе усѣти, че изстинва, че краката му се подкосяватъ, че смърта маха студено крило надъ него. Въ тая послѣдна и страшна минута дойде му на умъ, че домашнитѣ му сж излѣзли да го посрѣщнатъ. Той извади изъ пояса пищова си, изгърмѣ въ въздуха и, безсиленъ, повали се на земята. Климевитѣ братя, които, наистина, бѣха излѣзли да посрѣщнатъ брата си, чуха гърмежа и по гласа намѣриха стадото. Тѣ взеха Климе на ржцѣ и подкараха стадото къмъ дома. Слѣдъ малко овцитѣ бѣха въ топлата си кошара, а Климе у дома си край огъня.

М. Влайковъ.

Изъ приказкитѣ на дѣдо Матейка.

II.

риказка за зжбитѣ.

Днесъ всички сж по кърска работа, само дѣдо Матейко е останалъ кжщата и внучкитѣ си да пази. Сутринъта, до като нахрани пилцитѣ, натири